

Vestit de cort, format per casaca amb pitrera i faldilla

Museu actual:

Centre de Documentació i Museu tèxtil de Terrassa

Cronologia:

1731-1769

Gènere:

Dona

Vestit de cort, format per casaca amb pitrera i faldilla. Està confeccionat amb teixit brocat de seda de fons acanalat i motius realitzats amb trames de fons de tres tipus de fil metàl·lic argentat i una trama de seda de color blau. A més hi ha motius espolinats amb làmina metàl·lica argentada, fil frisé i fil entorxat. La casaca està confeccionada amb dues peces davant i darrere que formen el cos, i dos faldons. Davant té ampli escot i obertura en forma de V que arriba fins a la cintura. El cos acaba en pic en la seva unió amb el faldó que porta aplicada una cartera de butxaca falsa amb els perfils corbats que segueix perfectament els motius del teixit que cobreix. L'esquena té costura central i també acaba en pic amb els faldons units deixant una obertura al centre. Aquests faldons, els dos de davant i els dos de darrere, tenen ampli vol i plecs en la seva unió als laterals on hi ha un botó folrat amb fil metàl·lic. Les mànigues tenen forma al colze i una àmplia volta postissa amb forma de destrall amb un volant de punta que sobresurt 9 cm. Tot el perímetre de la casaca i dels punys va guarnit amb punta del tipus “punta de España” realitzada amb fils i làmina argentada, en el cas dels punys formen una doble filera. L’interior del cos té una tapeta cosida a cada costat de l’obertura amb barnilla a dins i sis ullets per passar un cordó i ajustar-lo. El seu interior així com les mànigues i els punys van folrats amb tafetà de seda de color natural. La pitrera té forma triangular amb pic molt pronunciat a la part inferior. El motiu central és una flor i part del pic és afegit però de manera que casa perfectament amb la decoració. L’escot el guarneixen dos volants de punta superposats, un més ample i l’altre més estret. L’interior té el folre del mateix tafetà que la casaca. La faldilla té forma de mirinyac amb una amplada d’extrem a extrem d’uns 98 cm i és més curta per

davant que per darrere. La cintura s'ha perfilat amb una cinta blava de tafetà de seda. Té obertures als laterals d'uns 25 cm de manera que la part de davant de la cintura té una mida de 33,3 cm i la de darrere 28 cm i s'ajusta a la cintura amb cintes. Davant la faldilla és llisa però darrere es recull en plecs. Als costats, la faldilla agafa amplitud en sentit horitzontal, amb el teixit frunzit i fixat amb dues costures paral·leles al voltant de les obertures de 25 cm. L'interior s'ha folrat amb el mateix tafetà de seda que el cos i porta una banda al baix de teixit de cotó d'uns 6,5 cm d'ample. La cintura va reforçada amb un teixit de cànem. A l'inventari Tolosa aquesta peça surt citada com "vestit LAS MENINAS". Descripció tècnica extreta de la base de dades IMATEX, del Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa

Creador:

Desconegut

Firma:

Desconegut

Malauradament, la majoria de peces conservades són de producció anònima. No hi ha cap element distintiu que permeti relacionar-les amb seguretat amb un creador determinat. Cal destacar que probablement en la majoria de casos es tractava de confecció domèstica; d'altres, de confecció més complexa, estaven confeccionades per un sastre o per una cosidora sense cap tipus de reconeixement d'autoria.

Cal tenir en compte que fins a les acaballes del segle XIX, a les llars pobres o humils, homes i dones vestien peces fetes majoritàriament a casa. D'aquesta producció estrictament casolana es passà, amb el temps, a una concentració de la feina en mans d'uns artesans que s'hi dedicaven de manera exclusiva. Així, la producció passà de satisfer les necessitats familiars a satisfer una demanda externa, implicant l'aparició d'un artesà especialitzat que, en el cas de la confecció, derivà en la figura del sastre.

Contràriament al que podria semblar, la modisteria no havia estat sempre una tasca reservada a les dones. De fet no fou fins al 1675 que a França es va permetre que les dones exercissin en aquest àmbit, en considerar que no estava ben vist que a les dones les vestís el sexe oposat. A partir d'aquell any les cosidores franceses van poder confeccionar vestits per a dones, amb excepció de les cotilles, i la roba d'infants fins a vuit anys. A França, la confecció de cossos per a dones i nens va continuar essent un privilegi de la corporació de sastres fins al 1871.

És força evident que existia una diferència entre la feina de la cosidora o costurera i la del sastre, que probablement raïa, ja no tant en la qualitat de la feina, sinó en el valor que se li donava a aquest darrer. Tot i així, tampoc els sastres etiquetaven les seves peces. No serà fins al 1858, que el gran creador de moda Charles Frederick Worth començarà a etiquetar les seves peces amb el seu nom, a mode de marca. De fet

aquesta pràctica ja es donava en altres àmbits, com la barreteria femenina (anomenada sovint “modes” a l'època). Aquest fet implicà una petita revolució en el món de la indústria de la moda, ja que per primera vegada es reconeixia el nom del creador com un valor afegit a la peça. En el cas català, les primeres etiquetes van aparèixer a finals dels anys 70 del segle XIX.

Any:

1745-1750

Ús:

Exterior

Tipologia d'ús:

Indumentària d'inspiració internacional

Tipus de peça:

Indumentària civil femenina

Tacte:

Suau

Rugós

Color:

Blaus

Ornamentació:

Motius florals

Botons

Punta

Material:

Seda

Fil metàl·lic

Enllaços externs:

https://www.metmuseum.org/toah/hd/eudr/hd_eudr.htm

Hemeroteca:

<https://books.google.es/books?id=UmMaDQAAQBAJ&pg=PR14&lpg=PR14&dq=robe%20gr>

Bibliografia:

ARNOLD, J. Patterns of Fashion: Englishwomen's Dresses & Their Construction, vol. 1, c. 1660–1860. London: Wace, 1964.

BOEHN, M. Von, La moda. Historia del traje en Europa desde los orígenes del Cristianismo hasta nuestros días, vol IV (segle XVIII), vol V (1790-1817), Barcelona, 1928.

BOUCHER, M. Historia del traje en occidente, Barcelona: Editorial Gustavo Gili, 2009.

BOUCHER, M. 20.000 years of fashion, 2001 (1964).

BUCK, A. Dress in Eighteenth-Century England. New York: Holmes & Meier, 1979.

COSGRAVE, B. Historia de la moda: desde Egipto hasta nuestros días. Barcelona: Editorial Gustavo Gili, 2005.

CULLEN, O. "Eighteenth-Century European Dress". In Heilbrunn Timeline of Art History. New York: The Metropolitan Museum of Art, 2000-. http://www.metmuseum.org/toah/hd/eudr/hd_eudr.htm [1] (October 2003)

CUNNINGTON, C. W., I CUNNINGTON, PH.. Handbook of English Costume in the Eighteenth Century. London: Faber & Faber, 1957.

DELPierre, M. Dress in France in the eighteenth century. New Haven, Yale University Press, 1997.

DESCALZO LORENZO, A.: "Modos y modas en la España de la Ilustración". A: Siglo XVIII: España el sueño de la razón. Madrid, Ministerio de Asuntos Exteriores, 2002, pp. 166-190.

ENTWISTLE, J. El cuerpo y la moda: una visión sociológica, Barcelona, 2002

FOX, C. (ed.) London—World City, 1800–1840. Exhibition catalogue. New Haven: Yale University Press, 1992.

FRANCO RUBIO, G.A. “Al compás de la moda en los siglos modernos: (España, Siglo XVIII)” A: Los gustos y la moda a lo largo de la historia. Valladolid: Ediciones Universitarias, 2014; pp. 115-175

HART, A. I NORTH, S. Fashion in Detail: From the 17th and 18th Centuries. New York: Rizzoli, 1998.

HERRANZ RODRÍGUEZ, C. “Moda y tradición en tiempos de Goya” EA: Vida cotidiana en tiempos de Goya, Madrid: Lunwerg, 1996; pp. 73- 86

JONES, J.M. Sexing La Mode: Gender, Fashion, and Commercial Culture in Old Regime France. Oxford: Berg, 2004.

KODA, H. I BOLTON, A. Dangerous Liaisons: Fashion and Furniture in the Eighteenth Century. New Haven: Yale University Press, 2006.

KOENIG, R. La moda en el proceso de civilización, Ed. Paidós, Valencia, 2002

LAVIER, J. Breve historia del traje y la moda. Madrid: Ediciones Cátedra, 1988.

LEIRA SÁNCHEZ, A. "El vestido en tiempos de Goya", Anales del Museo Nacional de Antropología, 1997, IV, pp. 157-187. [2]

LEIRA SÁNCHEZ, A. “La moda en España durante el siglo XVIII”, Indumenta,nº. 0, 2007, págs. 87-94; [3]

LIPOVETSKY, G.; ROUX, E. El lujo eterno. De la era de lo sagrado al tiempo de las marcas. Barcelona, 2004

MAEDER, E, ET AL. An Elegant Art: Fashion & Fantasy in the Eighteenth Century. Exhibition catalogue. New York: Abrams, 1983.

MOLINA, Á. i VEGA, J. Vestir la identidad, construir la apariencia. La cuestión del traje en la España del siglo XVIII. Madrid, Ayuntamiento de Madrid, Área de Gobierno de las Artes, 2004.

REDONDO, M. (2007). Museo del Traje, junio 2007. Modelo del mes: polonesa del siglo XVIII. [4]

RIBEIRO, A. Dress in Eighteenth-Century Europe, 1715–1789. New Haven: Yale University Press, 2002.

- RIBEIRO, A. *The Art of Dress: Fashion in England and France, 1750–1820*. New Haven: Yale University Press, 1995.
- RIBEIRO, A. *The Visual History of Costume*, vol. 4, *The Eighteenth Century*. London: Batsford, 1983.
- ROCHE, D. *The Culture of Clothing: Dress and Fashion in the Ancien Régime*. New York: Cambridge University Press, 1994.
- TEJEDA FERNÁNDEZ, M. *Glosario de términos de la indumentaria regia y cortesana en España: siglos XVII y XVIII*. Málaga: Servicio de Publicaciones de la Universidad de Málaga: Real Academia de Bellas Artes de San Telmo, 2006.
- TOUSSAINT-SAMAT, M. *Historia técnica y moral del vestido*, Madrid: Editorial Alianza, 1994.
- WAUGH, N.; WOODWARD, M. *The cut of women's clothes 1600-1930*. London : Faber and Faber. 1968.
- LE BOURHIS, KATELL, ED., *The Age of Napoleon: Costume from Revolution to Empire, 1789–1815* [5]

Nota: aquesta és una selecció bibliogràfica àmplia que pretén ser només una aproximació al període de la peça.